

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาชนิดวัสดูรองพื้นและอาหารที่มีต่อการเจริญเติบโตของไส้เดือนและผลของปุ๋ย+ ยมูลไส้เดือนที่มีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของผักโขมพันธุ์ผัก (Amaranthus tricolor) ผักกาดหอม (Lactuca sativa) และพริก (Capsicum annuum) สรุปผลดังนี้

1. การผลิตปุ๋ย+ ยมูลไส้เดือนโดยใช้ก้อนเห็ดผสมเป็นวัสดุรองพื้นและให้เศษผลไม้เป็นอาหาร ทำให้ไส้เดือนมีน้ำหนักต่อตัวจำนวนตัวต่อภาชนะ และจำนวนไข่ต่อภาชนะ มากที่สุด นอกจากนี้ปุ๋ย+ ยมูลไส้เดือนที่ได้ยังมีไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมสูงอีกด้วย

2. ต้นกล้าผักโขมพันธุ์ผักเจริญเติบโตในวัสดุผสมปุ๋ย+ ยมูลไส้เดือนชนิด E. Eugeniae อัตราส่วน 10 % ดีที่สุด ส่วนต้นกล้าผักกาดหอมเจริญเติบโตในวัสดุผสมปุ๋ย+ ยมูลไส้เดือนชนิด P. peguana อัตราส่วน 30 % ดีที่สุด และต้นกล้าพริกการเจริญเติบโตในวัสดุผสมปุ๋ย+ ยมูลไส้เดือนชนิด E. Eugeniae อัตราส่วน 10 % ดีที่สุด

3. ผักโขมพันธุ์ผักที่ปลูกในดินที่ใส่ปุ๋ย+ ยมูลไส้เดือนชนิด E. Eugeniae อัตรา 4,000 กิโลกรัมต่อไร่ น้ำหนักสดต้นรวมใบมากที่สุด ส่วนผักกาดหอมที่ปลูกในดินที่ใส่ปุ๋ย+ ยมูลไส้เดือนชนิด E. Eugeniae อัตรา 2,000 กิโลกรัมต่อไร่ มีน้ำหนักสดต้นรวมใบมากที่สุดและพริกที่ปลูกในดินที่ใส่ปุ๋ย+ ยมูลไส้เดือนชนิด E. Eugeniae อัตรา 2,000 กิโลกรัมต่อไร่ มีการเจริญเติบโตมากที่สุด ส่วนจำนวนดอกของพริกที่ปลูกในดินที่ใส่ปุ๋ย+ ยมูลไส้เดือนชนิด P. peguana อัตรา 1,000 กิโลกรัมต่อไร่ มีน้ำหนักสด น้ำหนักแห้งผลความกว้างผล และความยาวผลมากที่สุด

4. จากการศึกษานี้ของวัสดูรองพื้นและอาหารที่เหมาะสมต่อการผลิตปุ๋ย+ ยมูลไส้เดือน สามารถผลิตปุ๋ย+ ยมูลไส้เดือนมาใช้ในการเพาะปลูกพืชได้ และเป็นการนำเศษอินทรีย์วัตถุมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ที่ให้เห็นว่าการใช้เศษซากอินทรีย์วัตถุต่างๆ มาผลิตเป็นปุ๋ยมูลไส้เดือน โดยใช้ไส้เดือนที่มีความสามารถในการกินและการเจริญเติบโตที่รวดเร็ว และสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศภายนอกภาชนะเลี้ยง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพของอาหารหรือเศษอินทรีย์วัตถุที่ใช้เลี้ยง อย่างไรก็ตามจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าไส้เดือนแต่ละพันธุ์มีความสามารถในการกินหรือกำจัดเศษอินทรีย์วัตถุแตกต่างกัน ดังนั้นหากต้องการใช้ไส้เดือนผลิตปุ๋ยมูลไส้เดือน จึงควรเลือกไส้เดือนที่มีความเหมาะสมกับอาหารที่ใช้เลี้ยง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตมากที่สุดและรวดเร็ว จึงขอเสนอแนะในการทดลองดังนี้

1. ภาชนะที่ใช้เลี้ยงควรเก็บความชื้น มีการระบายน้ำที่สีละสามารถป้องกันศัตรูและการหลบหนีของไส้เดือนได้
2. วัสดุที่ใช้เป็นส่วนผสมของวัสดุรองพื้นในครั้งนี้ เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น จึงควรหาวัสดุที่หาง่ายมีอยู่ตามท้องถิ่นมาทดสอบ เพื่อให้ประหยัดและคุ้มค่าในการเลี้ยงไส้เดือน
3. การใช้เศษอินทรีย์วัตถุประเภทผักและผลไม้ ทำให้เกิดการย่อยสลายได้ง่าย แต่ต้องมีการป้องกันมด และแมลงวันที่มาบกรวนในอาหาร
4. ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทดสอบกับผักโขมพันธุ์ผัก ผักกาดหอม และพริก ผลการทดลองในครั้งนี้ จึงสามารถนำไปอ้างอิงหรือเปรียบเทียบได้กับพืชที่มีสมบัติและรูปแบบการเจริญเติบโตที่คล้ายกัน